

Fem og Fyrgetyvende Møde.

Onsdagen den 2den Marts Kl. 1 1/2.

ProtocolLEN for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Med Posten er mig idag tilsendt endeel Exemplarer af et lille trykt Skrift, betitlet: „Bemærkninger angaaende Forlængelsen af Jernveien Skanderborg—Silleborg ad Vårde til Esbjerg“, af H. Ottesen, med Anmodning om, at det maa komme til ærede Medlemmers Kundskab. Der er ikke sendt saa mange Exemplarer, at en Umdeling kan finde Sted; de modtagne Exemplarer vilde derfor blive henlagte i Bureauet, hvor ærede Medlemmer, der specielt interessere sig derfor, kunne erholde Exemplarer deraf.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Forsættelse af anden Behandling af: „Forslag til Lov om Politiet og om Behandlingen af offentlige Politifager udenfor Kjøbenhavn“.

Justitsministeren: Det gaaer med de Ændringsforslag, der idag ere under Forhandling, ligesom med den Række af Ændringsforslag, vi behandlede igaar, at jeg i det Væsentlige kan slutte mig til Udvalgets Opfattelse af Sagen, og at de enkelte Punkter, i hvilke jeg maa skille mig fra samme, i og for sig ikke for mig have nogen reel Betydning, men kun forsaavidt have nogen Betydning, som de forekomme mig at antyde en mindre rigtig Opfattelse af de Principer, som bør ligge til Grund for Lovforslaget. — Imod Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 17 er der fra min Side efter den Motivering, den ærede Ordfører har givet Forslaget, Intet at erindre. — Derimod maa jeg indstændig anmode det høie Thing om ikke at stemme for Udvalgets Forslag under Nr. 18. Med Hensyn til dette Forslag gjælder ganske væsentligt, hvad jeg i dette Dieblil tillod mig at anføre. Det har i og for sig ikke nogen reel Betydning, men det har for mig en stor og væsentlig principiel Betydning, om Thinget vedtager dette Forslag eller ikke. Det strider aldeles

bestemt mod min Overbeviisning at opfatte Fastsættelsen af Thingdagen, Thingstedet, Thingtiden som et kommunalt Anliggende. Jeg kan ikke ansee det for rigtigt udtryffeligt ved Lov at fastlaae, at Bestemmelsen heraf skal gjøres afhængig af en Forhandling med vedkommende Communalbestyrelse. Det kan være i sin Orden, at man, inden man tager Bestemmelsen, confererer med denne, navnlig for at sikke sig, at Ens Opfattelse af de locale Forhold er rigtig, men jeg kan ikke ansee det for heldigt at indfætte det som en Betingelse i selve Loven. Jeg lægger ikke stor Vægt paa, at Ordene „med Amtets Billigelse“ ere foreslaaede at skulle gaae ud. Er det høie Thing, maaskee noget exclusivt stillende sig paa vedkommende Politimesters Standpunkt, af den Anstuelse, at det ikke skulde være ganske i sin Orden, at Politimesteren indhenter Amtets Billigelse med Hensyn til Fastsættelsen af Thingtiden i Kjøbstaden, saa kan jeg meget vel undvære disse Ord; thi det ligger i Forholdets Natur, at Amtmanden alligevel som Politimesterens Overordnede maa have Indseende med og anvende en Kritik paa de Bestemmelser, denne i saa Henseende tager. Men hvad jeg derimod maa gjøre en ganske bestemt Indsigelse imod, er den Forskjel, der er gjort i Forslaget mellem Kjøbstad og Land, en Forskjel, som jeg mener paa ingen Maade har nogen Hjemmel her paa dette Punkt. Amtmanden er ligesaa vel for Kjøbstædernes som Landets Vedkommende Overpolitimester og Politimesterens Overordnede, og fastsætter man derfor for Landets Vedkommende, at Politimesteren skal indhente Amtmandens Billigelse af de Bestemmelser, han tager om Thingdagen, saa skal man ogsaa gjøre det for Kjøbstaden. Det er en urigtig Overførelse paa dette Forhold af Bestemmelserne i den nye Communallov for Kjøbstæderne, hvorved Kjøbstæderne ganske vist ere satte i directe Rapport til Ministeriet, saaledes at Amtmanden for dem ikke er overordnet Communalautoritet, hvilket selvfølgelig dog ikke forhindrer, at Ministeriet benytter Amtmanden som Gjennemgangsled for de Sager, der gaae fra Ministeriet til Kjøbstæderne. Denne Forandring i Amtmandens Stilling i communal Henseende mener jeg ikke, at der er